

בש"פ 1385/23 - סאלח שויש נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 1385/23

לפני: כבוד השופט ע' ברון

ה המבקש: סאלח שויש

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות ערר על החלטת בית המשפט המחוזי
בירושלים מיום 16.2.2023 (כבוד השופט פ'
נויברט) ב-עמ"י 39870-02-23

בשם המבקש: עו"ד עומר א. מריד

החלטה

1. לפני בקשה רשות ערר על החלטת בית המשפט המחוזי בירושלים מأتמול, يوم 16.2.2023 (עמ"י 39870-02-23; השופט נויברט), שבה קיבל בית המשפט ערר שהוגש על ידי המשיבה (להלן: המדינה) על החלטת בית משפט השלום מאותה היום (מ"י 23-02-2023; השופט לאר-బבל) והורה על/aract מעצר הימים של המבקש עד ליום ראשון, 19.2.2023, בשעה 11:00.

2. המבקש נעצר בערב יום 15.2.2023 בחשד למספר עבירות לפי חוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: החוק). על פי האמור בבקשתה להארcta המעצר, המבקש חשוד בעבירה של החזקת נשק שלא כדין לפי סעיף 144(א) לחוק; בעבירה של תקיפה סתם – בן זוג לפי סעיף 382(ב)(1) לחוק; בעבירה אiomim לפי סעיף 192 לחוק; ובUBEIRA של

תקיפה הגורמת חבלה של ממש לפי סעיף 380 לחוק.

ביום שלמחרת המעצר, 16.2.2023, הובא המבוקש לבית משפט השלום בירושלים לצורך דיון בבקשתה להארכת מעצרו. המדינה ביקשה כי המעצר יוארך בחמשה ימים, וטענה כי קיימות עילות מעצר של מסוכנות ושל שיבוש הליך قضאי. על פי מה שטענה המדינה בפני בית משפט השלום באותו הדיון, המבוקש תקף את בת זוגו בבטנה באגראופים לאחר שסיפרה לו כי היא בהריון ואימם עליה בהודעות שלשה לה. עוד הוסיפה המדינה כי ישנן מספר פעולות חוקיריה שעליה להשלים, וב亨ן חדרה לטלפון הניד שלבוקש. המבוקש מצדו הבהיר את המינויים לו, וטען כי מדובר בעילות שווא שנරקמה על ידי המתלוונת.

3. בתום הדיון שהתקיים לפני ביום 16.2.2023 והסתיים בסביבות השעה 11:00, קבע בית משפט השלום כדלקמן:

"באישור הצדדים תיערך בדיקה של ההודעות שככזב שלח המשיב למתלוונת תוך 5 שעות הקרובות. ככלומר, עד השעה 16:00. המבוקשת תודיע לעוזד עומיר את ממצאי הבדיקה, מיד עם קבלתם.

כל שיסתבר שיש ממש בדברי המשיב, שהיא שלחה את ההודעות לעצמה, יש להורות על שחררו של המשיב ללא תנאים, למעט הרחקה מן המתלוונת למשך 30 ימים.

כל שיסתבר שהמשיב הוא שלח את ההודעות ובהסכמה זו, יוארך מעצרו עד ליום שני 20.02.2023 בשעה 12:00.

כל והמתלוונת לא תשתוף פעולה ולא תמציא את שני מכשיiri הניד שלה (או שני המנוויים), וראו בכך הודהה שהיא שלחה את ההודעות לעצמה".

בהתאם להחלטה זו הגיעה המדינה הودעה לבית משפט השלום שלפיה היא שוקלת להגיש ערר, ומבקשת את עיכוב ביצוע ההחלטה. בית המשפט נערר לבקשתה ועיכב את הביצוע עד לשעה 13:30 באותו היום. לאחר מכן, ערר אכן הוגש.

4. בית המשפט המחויז קבע את הדיון בערר לאותו היום בשעות הצהרים, אם כי ניתן שבפועל החל הדיון מעת מאוחר יותר לנוכח עיכוב בהבאתו של המבוקש. במהלך הדיון עין בית המשפט בחומריה قضאי ובוחן סודי שהוצעו לו על ידי המדינה. בתום הדיון ניתנה החלטת בית המשפט, שבמסגרתה עמד על כך שיש קיימים חשד סביר למעורבות [המבקש] בעבירות הנחקרות (רכישת/חזקת נשק שלא כדין, תקיפת סתם בן זוג, איומים וכן תקיפה הגורמת חבלה של ממש], וקבע כי קיימות בעניינו של המבוקש עילות מעצר של מסוכנות ושל חשש מפני שיבוש הליך القضאי.

בהתאם לכך ציין בית המשפט המחויז כי הערר נסב על סבירות ההחלטה שהתקבלה על ידי בית משפט השלום, בהינתן החשדות החמורים כנגד המבוקש; כאשר לדברי בית המשפט המחויז אין בהסכמה שהושגו בין הצדדים בבית משפט השלום כדי ליתר את בחינת סבירותה של ההחלטה. עוד עמד בית המשפט על הקושי הטמון בהחלטת בית

משפט השלום, שלגビיה ציון כדלקמן:

"בנסיבות העניין, בהתחשב בכך שההחלטה הורתה על מעצר על תנאי, אשר דבר קיומו מצריך כשלעצמם בדיקה שיפוטית (האם יש ממש בדברי המשיב שהמתלוונת שלחה את ההודעות לעצמה' ולהילופין האם 'המשיב שלח את ההודעות בהסכםתו'), הגבילה את בדיקת ההודעות למשך חמיש שעות, וכן קבעה כי אי-שיתוף פעולה מצד המתלוונת ואי-המצאת מכתשי הטלפון הניד מהוות 'הודהה שהיא שלחה את ההודעות לעצמה', נדמה כי לא ניתן להוшир ההחלטה על כנה במתכוונת זו".

לנוכח האמור, קיבל בית המשפט המחויז בהחלטתו את העරר שהוגש על ידי המדינה, והורה על(aract מעצר הימים של המבקש עד ליום א' הקרוב, 19.2.2023, בשעה 11:00 בלילה).

5. מכאן בקשה רשות הע逮. עיקר הבקשה נסב על הטענה שהמדינה לא הייתה רשאית לטעון בפני בית המשפט המחויז טענות שעומדות בסתרה להסכמות שאליהן הגיעו הצדדים בבית משפט השלום, ואף עוגנו בהחלטתו של בית המשפט. המבקש סבור כי בתנהלות מעין זו יש כדי לפגוע במוסד ההסכם, לא כל שכן כאשר הצד שמפר את ההסכם הוא המדינה. בהקשר זה אף מצין המבקש כי בית המשפט המחויז לא היה רשאי להתערב בהחלטה שהתבססה על הסכמה בין הצדדים, ובכך נגרם לו עוויות דין. המבקש מוסיף וטוען גם לעניין מעוצר הבאים בן מספר השעות שבו שהוא, בין קיום הדיון בבית משפט השלום לדין בבית המשפט המחויז, כאשר לטענתו מדובר במעצר לא חוקי שהמשיך לאחר מועד שחרורו שנקבע על ידי בית משפט השלום.

6. לאחר עיון בבקשת רשות הע逮, הגעתו לכל מסקנה כי דינה להידחות. כידוע, בבקשת רשות ע逮 ב"גלאג' שליש" נבחנת על פי אמות המדינה שנקבעו בעניין רע"א 103/82 חינויiphabe" מנ' מצטאור (הדריפה) בע"מ, פ"ד לו(3) 123 (1982), אשר החולו זה מכבר גם בהלים פליליים. לפיכך, רשות ע逮 תינתן רק במקרים חריגים שבהם עולה שאלת עקרונית החורגת מעניינו הפרטני של המבקש או שיש בה נסיבות יהודיות אחריות המצדיקות לקבלה (בש"פ 1258/23 שבון מדינתישראל, פסקה 6 (14.2.2023); בש"פ 5746/22 דין מדינתישראל, פסקה 8 (14.9.2022)). לא זה המקרה הנדון.

ראשית לעניין המעצר הלא חוקי, כך לטענתו,سئلתו מתיחס המבקש. מדובר בהמשך המעצר שבו שהוא המבקש לאחר קיום הדיון בבית משפט השלום, שמלילא הורה כי המבקש יושחרר ממעצר רק בשעה 00:16, ובית המשפט המחויז ציין כי הדיון בע逮 שלפניו נקבע אף לשעה מוקדם יותר. אמונה הבאות של המבקש בבית המשפט המחויז הטעבה במידה מה, כך שהדין החל לאחר השעה 16:00. אך בבית המשפט נתונה סמכות טבועה להורות על המשך המעצר – כך עשה בית המשפט המחויז בהחלטה מנומקת שניתנה כדין, ואני רואה מקום להתערב בקביעתו זו של בית המשפט המחויז.

אשר לטענה שעוניינה בהסכנות שהושגו בין הצדדים בבית משפט השלום, דעתך דעתו של בית המשפט המחויז שצין בהחלטתו כי אין בעצם השגת ההסכנות – גם אם בית משפט השלום נתן להן תוקף בהחלטתו, וגם אם הושגו לאחר המלצה בית המשפט – כדי ליתר בחינה של סבירות ההחלטה על ידי ערכאת הע逮ור. כפי שצווין לעיל, המבקש חשוד בעבירות חמורות ובהן עבירות של תקיפות בת זוג ובעבירות של החזקה נשך. בית המשפט המחויז, לאחר עיון בחומר החקירה שהוגשו לו,קבע כי קיים חשד סביר למעורבותו של המבקש במעשהיהם שבהם נחמד. בניגוד לכך,

בהתוצאה הלאקונית של בית משפט השלום לא ניתן מענה ממשי לסוגיות אלה, ובית המשפט אף התייחס למסרונים שטענה המתלוננת כי הוחלפו בינה ובין המבוקש. ברם, לא הובהר מדוע בבדיקה המסרונים-shell עצם יש כדי להפיג את כלל החשדות החמורים כנגד המבוקש; מה גם שדומה שההוואות האופרטיביות שניתנו על ידי בית המשפט אינן בהכרח עלות בקנה אחד עם צרכי החקירה, אף לא עם האפשרויות המעשיות שעומדות בפני הרשות החקורת.

.7 סוף דבר, בבקשת רשות העור נדחתת.

ניתנה היום, כ"ז בשבט התשפ"ג (17.2.2023).

שופט